

FRA SVENSK TIL NORSK

Norsk og svensk er veldig like språk, men det er noen systematiske forskjeller som man må huske hvis man skal lære norsk og allerede kan (litt) svensk. Her er noen små tips som kan hjelpe deg å gå fra svensk til norsk, basert på vanlige problemer i studenters tekster.

Verb

På norsk er infinitivsmerket *å*, og infinitiv slutter med -e. Presens slutter med -er. Det er forskjellige endelser i preteritum og perfektum, men verb som har -ade og -at i preteritum og perfektum på svensk, har -et i begge formene på norsk.

å kaste	kaster	kastet	har kastet
att kasta	kastar	kastade	har kastat

Substantiv

Norsk har tre grammatiske kjønn: maskulin, feminin og nøytrum. Nesten alle substantivene har -er i ubestemt flertall, og alle regelrette substantiv har -ene i bestemt form flertall.

	Entall		Flertall	
	Ubestemt	Bestemt	Ubestemt	Bestemt
Maskulin	en bil en baker en støvel	bilen bakeren støvelen	biler bakere støvler	bilene bakerne støvlene
Feminin	ei kvinne	kvinna	kvinner	kvinnene
Nøytrum	et kontor et hus	kontoret huset	kontorer hus	kontorene husene

Vi kan også bruke alle femininene som maskuliner:

en kvinne kvinnen kvinner kvinnene

Ortografi

Her er noen generelle forskjeller i svensk og norsk ortografi:

ä → æ:	lære
ö → ø:	høre
x → ks:	aksel
ck → kk:	vakker

Vokabular

Noen veldig frekvente ord som er ulike på svensk og norsk:

<i>Svensk</i>	<i>Norsk</i>
hur	hvordan
inte	ikke
jag	jeg
mycket	mye (Han spiser mye), veldig (Det er veldig bra)
måste	må
och	og
också	også
sen	siden, etterpå, så
tycker	synes
att vara	å være

Noen like ord som vi skriver forskjellig:

att	at (Han sier at...)
för	for
genom	gjennom
gärna	gjærne
göra	gjøre
till	til

Det svenske verbet *finns* er *finnes* på norsk, men vi bruker det ikke så mye. Vanligvis bruker vi *å være*:

Det finns en butik där borta. Det er en butikk der borte.